

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/147/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7809209663
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2012:7809209663.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, pobočka Rožňava, Štítnická č. 12, IČO: 30 807 484, proti žalovanému SCA Hygiene Products Slovakia, s. r. o., so sídlom Gemerská Hôrka 400, IČO: 36 590 941, v konaní o náhradu škody, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.152,82 Eur, titulom náhrady škody vzniknutej výplatou dôchodkových dávok, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Náhradu trov konania súd účastníkom nepriznáva.

Žalovaný je povinný zaplatiť súdu pomernú časť súdneho poplatku vo výške 69,- Eur, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, na účet tunajšieho súdu.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady vyplatených dôchodkových dávok v prospech H. O., ktorý utrpel pracovný úraz u žalovaného, a ktorému žalobca vyplatil v období od 01. 01. 2007 do 31. 12. 2007 čiastočný invalidný dôchodok vo výške 1.921,36 Eur (57.883,- Sk).

Nárok odôvodnil tým, že dňa 05. 11. 1999 nastúpil H. O. na popoludňajšiu zmenu o 14.00 hod. k výrobnéj linke SW 1 v prevádzke FEMPRO SCA Hygiene Products, spol. s r. o., Gemerská Hôrka, vo funkcii operátor - mechanik. Okolo 21.00 hod. postihnutý sa pokúsil zoškriabať nožom lepidlo na preberacom kolese. Pri strhávaní lepidla bola linka po celý čas v chode a ruku mu vtiahlo medzi preberacie koleso a matformer. Úraz H. O. bol ťažkým pracovným úrazom. V zmysle Protokolu o vyšetrení príčin vzniku ťažkého pracovného úrazu č. ŤPÚ 31/99 zo dňa 21. 12. 1999, v príčinnej súvislosti s ťažkým pracovným úrazom, bolo porušenie v zmysle ust. § 46 ods. 1 a 5 Vyhl. č. 59/1982 Zb., pretože kryt pod matformerom bol demontovaný, čím bol umožnený prístup do nebezpečného priestoru. V zmysle ust. § 8 ods. 1 písm. m.) Zákona č. 330/1996 Z. z., zamestnávateľ nezabezpečil dostatočnú kontrolu používania ochranných zariadení /krytov/, čím umožnil používanie nebezpečných postupov pri obsluhu linky. Rozhodnutím posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia zo dňa 28. 09. 2000, bol poškodený uznaný čiastočne invalidným, v dôsledku pracovného úrazu a rozhodnutím Sociálnej poisťovne č. 74 07 14 9299 zo dňa 30. 11. 2000, bol poškodenému priznaný čiastočný invalidný dôchodok. Žalobca vyplácal z dôvodu vzniku invalidity poškodenému invalidné dávky formou invalidného dôchodku. Za obdobie od 01. 01. 2007 dol 31. 12. 2007 boli vyplatené poškodenému dávky vo výške 1.921,36 Eur. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla výplatou dôchodkových dávok voči tretej osobe, v tomto prípade voči žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na uznanie a dobrovoľné plnenie povinnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, pripojenými spismi tunajšieho súdu sp. zn. 8C/67/2003, 5C/122/2006, 4C/33/2005, pripojenými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav.

V priebehu konania súd uznesením č. k. 12C/147/2009 - 95 zo dňa 15. 06. 2011, právoplatným dňom 13. 07. 2011, pripustil zmenu v osobe žalovaného na návrh žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalovaného SCA Hygiene Products, spol. s r. o., so sídlom Gemerská Hôrka, IČO: 31 723 837 bude naďalej v konaní vystupovať ako žalovaný SCA Hygiene Products Slovakia, s. r. o., so sídlom Gemerská Hôrka č. 400, IČO: 36 590 941.

Žalobca trval na podanej žalobe. Poukázal na to, že miera zodpovednosti bola stanovená rozsudkami tunajšieho súdu sp. zn. 8C/67/2003, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28. 11. 2005 a vykonateľnosť 02. 12. 2005, v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5Co/77/2005 zo dňa 10. 10. 2005. Okrem uvedeného rozhodnutia súd rozhodoval o náhradách dôchodkových dávok za ďalšie obdobia, časovo na seba nadväzujúce. Jednalo sa o rozhodnutia v konaniach sp. zn. 4C/33/2005, 9C/114/2007.

Oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 5C/122/2006 súd zistil, že spoločnosť SCA Hygiene Products, spol. s r. o., Gemerská Hôrka, podala návrh na obnovu konania sp. zn. 8C/67/2003, v ktorom vystupovala ako odporca - žalovaný. Dôvodom pre takýto postup bola skutočnosť, že súd prvého stupňa v označenom konaní, priznal Sociálnej poisťovni ako žalobcovi, náhradu vyplatených dôchodkových dávok vo výške 31.491,- Sk, titulom istiny. Odvolací súd uznesením č. k. 2Co/334/2010 - 85 zo dňa 20. 01. 2011 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, pričom z odôvodnenia vyplynulo, že nie je dôvodom na obnovu konania skutočnosť, že sa vedie ďalšie konanie, a to aj s poukazom na to, že základ nároku už bol vyriešený v troch ďalších rozhodnutiach vo veci samej, čím je súd v ďalšom konaní viazaný.

Oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 8C/67/2003 súd zistil, že v uvedenom konaní sa žalobca domáhal náhrady dávok poskytnutých z dôchodkového zabezpečenia vo výške 52.485,- Sk, z titulu výplaty dôchodkových dávok za obdobie od 22. 09. 2001 do 31. 12. 2002, proti spoločnosti SCA Hygiene Products, spol. s r. o., Gemerská Hôrka. Súd rozsudkom sp. zn. 8C/67/2003- 100 zo dňa 19. 10. 2004 uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 31.491,- Sk - istiny, nahradiť trovy štátu vo výške 331,50 Sk a zaplatiť súdny poplatok v sume 1.575,- Sk. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že súd v súlade s ust. § 31 ods. 1,2 Zákona č. 274/1994 Z. z. o Sociálnej poisťovni, na základe vykonaného dokazovania, predovšetkým znaleckého posudku Z. J., dospel k záveru, že v danom prípade bolo potrebné stanoviť mieru zavinenia žalovaného a tiež poškodeného zamestnanca, s tým, že v tomto konaní súd určil mieru zodpovednosti žalovaného do výšky 60 % a poškodeného zamestnanca H. O. vo výške 40 %. Uvedený rozsudok súdu prvého stupňa bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5Co/77/2005 - 132 zo dňa 10. 10. 2005.

Oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 4C/33/2005 súd zistil, že v tomto konaní súd rozhodoval o náhrade dôchodkových dávok za obdobie od 01. 01. 2003 do 31. 12. 2003. Súd v danej veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 4C/33/2005 - 277 zo dňa 10. 06. 2008, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá, s poukazom na závery znaleckého dokazovania znalcami, a to Z. J. G. Z. U. D.. Na základe odvolania proti uvedenému rozsudku, odvolací súd zmenil rozsudok a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 610,42 Eur (18.389,40 Sk). Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplynulo, že základnou otázkou v konaní bolo zistenie existencie zákonných predpokladov, či je dané protiprávne konanie žalovaného. Už v konaní sp. zn. 8C/67/2003 bola ustálená zodpovednosť žalovaného za pracovný úraz, za zavinené protiprávne konanie a bola určená aj miera zavinenia žalovaného v rozsahu 60 % a poškodeného zamestnanca, H. O., v rozsahu 40 %. Odvolací súd poukázal na ust. § 159 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého dospel k záveru, že pri posudzovaní tej istej otázky, ako bola v uvedenom konaní, bol viazaný tým, že táto otázka bola právoplatne vyriešená v inom súdnom konaní, keďže sa jednalo o tie isté skutkové okolnosti a tých istých účastníkov.

O uvedenom nároku bolo rozhodnuté aj ďalším rozsudkom, a to rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 9C/114/2007 - 95 zo dňa 11. 12. 2007, o náhrade dôchodkových dávok za obdobie 01. 01. 2004 do 31. 12. 2005. Uvedeným rozsudkom bola žaloba zamietnutá a žalobca bola zaviazaný k náhrade trov konania. Krajský súd v Košiciach rozsudkom 11Co/46/2008 - 158 zo dňa 28. 10. 2009 v časti pripustil späťvzatie žaloby o sumu 936,46 Eur a vo zvyšujúcej časti zmenil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.943,83 Eur. Rovnako aj v odôvodnení

uvedeného rozsudku bolo konštatované, že otázka zodpovednosti a miery zavinenia žalovaného a poškodeného zamestnanca bola už ustálená v rozsahu 60 %, zamestnávateľ a 40 %, poškodený zamestnanec. Uvedené rozhodnutie sa stalo záväzným pre účastníkov zmysle ust. § 159 ods. 2 O. s. p. Proti uvedenému rozsudku bolo podané dovolanie. Uznesením č. k. 1 Cdo/125/2010 zo dňa 31. 07. 2012 Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol dovolanie v časti výroku rozsudku pripúšťajúce späťvzatie žaloby a zrušil výrok napadnutého rozsudku odvolacieho súdu v časti, ktorou bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa. V rozsahu zrušenia vec vrátil Krajskému súdu v Košiciach. Dôvodom zrušenia bola skutočnosť, že odvolací súd mal bližšie vysvetliť, prečo vzal za základ svojho rozhodnutia rozsudok Okresného súdu v Rožňave sp. zn.: 8C/67/2003, keďže v predchádzajúcich obdobiach bola stanovená iná miera zodpovednosti.

Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 4C/392/2001 zo dňa 14. 08. 2001 bol schválený zmier medzi žalobcom - Sociálnou poisťovňou s žalovaným - SCA Hygiene Products, s. r. o., Gemerská Hôrka. V zmysle uzavretého zmierny žalovaný sa zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu zodpovedajúcu 50 % - nej miere zavinenia.

Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 4C/1036/2001 zo dňa 17. 01. 2002 bol schválený zmier medzi žalobcom - Sociálnou poisťovňou s žalovaným - SCA Hygiene Products, s. r. o., Gemerská Hôrka. Žalovaný sa opäť zaviazal zaplatiť sumu zodpovedajúcu 50 % - nej miere zavinenia.

Žalobca trval na žalobe. Rozhodnutie o miere zodpovednosti žalovaného a poškodeného zamestnanca ponechal na rozhodnutie súdu, s poukazom na predchádzajúce rozhodnutia tunajšieho aj odvolacieho súdu, ktoré vychádzali z rovnakého skutkového základu.

Žalovaný písomným podaním zo dňa 28. 07. 2010 (pred prerušením konania), vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku za obdobie od 01. 01. 2007 do 31. 12. 2007, pretože sa jednalo o náhradu škody, pričom žaloba bola podaná až dňa 15. 12. 2009. Navrhol počkať aj na právoplatné rozhodnutie vo veci sp. zn. 9C/114/2007, nakoľko Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu pre nepreskúmateľnosť rozhodnutia v časti určenia miery zodpovednosti. V prípade odlišného názoru súdu, žalovaný nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania.

Podľa ust. § 237 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z., o sociálnom poistení, právo na náhradu neprávom vyplatených súm sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa, keď Sociálna poisťovňa zistila, že sumy sa vyplátili neprávom, najneskôr však uplynutím desiatich rokov odo dňa ich výplaty. Tieto lehoty neplynú počas konania o opravnom prostriedku a počas výkonu rozhodnutia.

Súd sa najskôr vysporiadal s námietkou premlčania. Súd konštatuje, že v čase vyplatenia dôchodkových dávok za žalované obdobie, bolo účinné ust. § 237 ods. 2 Zákona č. 461/2003 Z. z., o sociálnom poistení, v zmysle ktorého je premlčacia lehota na uplatnenie práva voči tretím osobám a náhrada škody v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania tri roky. Jedná sa o subjektívnu premlčaciu lehotu, odo dňa keď Sociálna poisťovňa zistila sumu vyplatených dávok a keď sa dozvedela o tom, kto za vznik škody zodpovedá. Objektívna premlčacia lehota v danom prípade je 10 ročná, odo dňa výplaty dávok. Žalobcovi vznikla škoda postupne, a to pravidelnou mesačnou výplatou dôchodku H. O.. Rozhodujúcou skutočnosťou pre začatie plynutia premlčacej doby bolo vyplatenie invalidného dôchodku za obdobie od 01. 01. 2007 do 31. 12. 2007. Keďže žaloba bola na tunajšom súde podaná dňa 15. 12. 2009, vzhľadom na plynutie trojročnej premlčacej lehoty, súd konštatuje, že nárok premlčaný nie je. Je nutné dodať, že v tomto prípade ide o špeciálnu osobitnú premlčaciu lehotu, vo vzťahu k všeobecnej úprave obsiahnutej v Občianskom zákonníku.

Z pripojených listinných dôkazov, a to z Protokolu Inšpektorátu bezpečnosti práce Košice, č. ŤPÚ 31/99 zo dňa 21. 12. 1999, o vyšetrení príčin ťažkého pracovného úrazu, zo Záznamu o úraze zo dňa 05. 11. 1999, z Oznámenia Sociálnej poisťovne o úraze adresovaného H. O. zo dňa 21. 11. 2000, zo Zápisnice o rokovaní zo dňa 28. 09. 2000, ako aj z Lekárskej správy Posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia, Sociálna poisťovňa, pobočka Rožňava, zo dňa 12. 09. 2008 a Rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 74 07 14 9299 zo dňa 30. 11. 2000, bolo zistené, že H. O. utrpel dňa 05. 11. 1999 ťažký pracovný úraz tým, že sa pokúsil zoškrabať lepidlo na preberacom kolese nožom, ktorý mal v pravej ruke a potom ľavou rukou strhnúť nahromadenú vrstvu lepidla. Pri strhávaní, keďže linka bola celý čas v chode, mu ruku vtiahlo medzi preberacie koleso a matformer. Pri vyšetrení pracovného úrazu

bolo zistené, že úraz bol v príčinnej súvislosti s udalosťou zo strany postihnutého H. O., ktorý svojim postupom porušil ust. § 14 ods. 1 písm. a.) Zákona č. 330/1996 Z. z., keďže obsluhoval linku v rozpore s bezpečnostnými postupmi. Zo strany organizácie - žalovaného bolo porušené ust. § 46 ods. 1 a 5 Vyhl. č. 59/1982 Zb., v tom, že kryt pod matformerom bol demontovaný, čím bol umožnený prístup do nebezpečného priestoru. Ďalej bolo porušené ust. § 8 ods. 1 písm. m.) Zákona č. 330/1996 Z. z. v tom, že zamestnávateľ nezabezpečil dostatočnú kontrolu používania ochranných zariadení - krytov, čím umožnil používanie nebezpečných postupov pri obsluhu linky. Obsah Záznamu o úraze zodpovedal uvedeným zisteniam obsiahnutým v Protokole Inšpektorátu bezpečnosti práce v Košiciach. Na základe uvedených skutočností zdravotný stav poškodeného H. O. bol predmetom posudzovania Posudkovou komisiou sociálneho zabezpečenia Sociálnej poisťovne. V zmysle lekárskej správy bola konštatovaná strata funkčnosti ľavej ruky a následne bol priznaný poškodenému H. O. čiastočný invalidný dôchodok rozhodnutím Sociálnej poisťovne - Ústredie Bratislava zo dňa 30. 11. 2000 vo výške 1.322,- Sk.

Vzhľadom k tomu, že v predchádzajúcich právoplatne skončených konaniach sp. zn. 8C/67/2003, následne 5C/122/2006 a 4C/33/2005, bolo vykonané rozsiahle dokazovanie a jednalo sa o ten istý skutkový základ nároku, ako aj tých istých účastníkov konania, súd nevykonával opakovane dokazovanie, aj s poukazom na právoplatné rozhodnutia vo veci, oboznámil sa s výsledkami vykonaného dokazovania v uvedených konaniach, z ktorých vyplynulo, že poškodený H. O. utrpel pracovný úraz dňa 05. 11. 1999. V súvislosti s utrpým úrazom bol priznaný poškodenému zamestnancovi invalidný dôchodok rozhodnutím zo dňa 30. 11. 2000.

Podľa ust. § 190 ods. 1 Zákona č. 65/1965 Zb. (Zákonníka práce účinného v čase vzniku pracovného úrazu), ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu na zdraví alebo k jeho smrti úrazom (pracovný úraz), zodpovedá za škodu tým vzniknutú zamestnávateľ, u ktorého bol zamestnanec v čase úrazu v pracovnom pomere.

Podľa ust. § 191 ods. 2 uvedeného zákona, zamestnávateľ sa zbaví zodpovednosti sčasti, ak preukáže, že

- a) postihnutý zamestnanec porušil svojím zavinením právne alebo ostatné predpisy alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne oboznámený, a že toto porušenie bolo jednou z príčin škody,
- b) jednou z príčin škody bola opilosť postihnutého zamestnanca alebo zneužitie iných omamných prostriedkov postihnutým zamestnancom,
- c) zamestnancovi vznikla škoda preto, že si počínal v rozpore s obvyklým spôsobom správania sa tak, že je zrejmé, že hoci neporušil právne alebo ostatné predpisy alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, konal ľahkomyseľne a musel si pritom byť vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti vedomý, že si môže privodiť ujmu na zdraví.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, ak sa zamestnávateľ zbaví zodpovednosti sčasti (odsek 2), určí sa časť škody, ktorú znáša zamestnanec, podľa miery jeho zavinenia; v prípade uvedenom v odseku 2 písm. c) uhradí však zamestnávateľ aspoň jednu tretinu škody.

Základnou otázkou v tomto ako aj v predchádzajúcich konaniach bolo zistenie existencie zákonných predpokladov, a to či bolo zistené protiprávne konanie žalovaného, či žalovaný zodpovedá v zmysle Zákonníka práce za pracovný úraz. Je nepochybné, že žalovaný zodpovedá za škodu vzniknutú pracovným úrazom, v zmysle príslušných ust. § 190 ods. 1, ust. § 191 ods. 2 a 3 Zákonníka práce, účinného v čase vzniku pracovného úrazu. Uvedená otázka zodpovednosti, s poukazom na ust. § 190 ods. 1 Zákona č. 65/1965 Zb., bola vyriešená v predchádzajúcich konaniach, aj s poukazom na to, že sa jednalo o objektívnu zodpovednosť zamestnávateľa, ktorý sa mohol zbaviť zodpovednosti za predpokladu, že by celkom alebo čiastočne preukázal, že postihnutý zamestnanec svojim konaním porušil právne predpisy alebo predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo pokyny uložené v súvislosti so zaistením bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Spornou ostávala miera zavinenia, a tým aj zodpovednosti za vzniknutý pracovný úraz, vo vzťahu k žalovanej spoločnosti a k poškodenému zamestnancovi. Keďže stanovisko vo veci miery zodpovednosti bolo diametrálne odlišné v prípade zamestnávateľa aj zamestnanca, súd v konaní sp. zn. 8C/67/2003 nariadil znalecké dokazovanie znalcom Z. J., z odboru Bezpečnosť práce, ktorý v znaleckom posudku č. 5/2004 zo dňa 20. 06. 2004 uviedol, že bezprostrednou príčinou úrazu nebol chýbajúci kryt, ale používanie bezpečnostných postupov zo strany postihnutého. Zo záveru znaleckého posudku bolo možné vyvodiť, že celú zodpovednosť za vznik pracovného úrazu nenesie výlučne postihnutý zamestnanec, ale

aj zamestnávateľ, ktorý umožnil používanie takýchto postupov. V konaní sp. zn. 4C/33/2005 bolo nariadené tiež znalecké dokazovanie Z.. U. D., znalcom z rovnakého odboru, ktorý vo svojom znaleckom posudku č. 16/2008 vyslovil záver v tom zmysle, že zamestnávateľ, tzn. v tomto konaní žalovaný, nezavinil vznik pracovného úrazu, pretože poškodený bol v takom pracovnom zaradení, že musel vedieť, že postup, ktorý použil pri čistení, je v rozpore so zásadou ochrany a bezpečnosti pri práci. Keďže žalobca nesúhlasil so záverom znaleckého posudku, bol nariadený ďalší, kontrolný znalecký posudok, aj s poukazom na to, že z protokolu Inšpektorátu práce v Košiciach, č. ŤPÚ 31/99 zo dňa 21. 12. 1999, sám žalovaný - zamestnávateľ postihnutého, pri odškodňovaní zamestnanca z poistenia zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze, určil mieru - výšku spoluviny poškodeného zamestnanca z dôvodu porušenia právnych predpisov zamestnancom, vo výške 30 %. Uvedené konštatovanie bolo obsiahnuté v zápise zo škodovej komisie a táto skutočnosť bola podkladom pre uplatnenie nárokov zamestnanca voči zamestnávateľovi a podkladom pre plnenie Slovenskej poisťovne, a. s. Kontrolný znalecký posudok vypracoval Z.. J. R., z rovnakého odboru, ktorý sa stotožnil so záverom znalca Z.. U. D..

Napriek rozporným záverom troch znalcov, ktorí skúmali tie isté skutočnosti vychádzajúce z jedného skutkového základu, bola miera zavinenia právoplatne stanovená vyššie označenými rozhodnutiami tunajšieho súdu, v spojitosti s rozhodnutiami odvolacieho súdu v konaniach sp. zn. 8C/67/2003, 4C/33/2005. Je nepochybné, že v predchádzajúcom období, pred nadobudnutím právoplatnosti obidvoch rozhodnutí, žalobca a žalovaný uzavreli v dvoch konaniach zmier, sp. zn. 4C/1036/2001 a 4C/392/2001, z ktorého vyplýva, že miera zavinenia bola stanovená u postihnutého zamestnanca ako aj jeho zamestnávateľa v rozsahu po 50 %. Jednalo sa o stanovenie miery zodpovednosti za uplatnený nárok žalobcu v období roku 2000 až 2001, tzn. v čase pred odškodnením dávok z úrazového poistenia. V čase po uzavretí zmiere, žalobca nadobudol poznatky o tom, že pri odškodňovaní dávok z úrazového poistenia, bola určená 70 % - ná miera zavinenia žalovaného, na základe čoho boli aj uplatňované nároky zamestnanca voči zamestnávateľovi. Táto miera zavinenia bola aj podkladom pre plnenie Slovenskej poisťovne, a. s., z poistenia zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze. Vzhľadom k danej situácii, žalobca považoval za nesprávne, ak vo vzťahu k jednému pracovnému úraze, sa v priebehu uplatňovania jednotlivých nárokov z pracovného úrazu, určovali rôzne miery zavinenia. Z vykonaných dokazovaní bolo totiž zrejmé, že v danom prípade síce došlo k porušeniu právnych predpisov, avšak nielen zo strany zamestnanca, ale aj zamestnávateľa, čo vylučovalo jeho úplnú liberáciu. Z toho dôvodu žalobca trval na ustálení jednotnej miery zavinenia, a to bol dôvod, pre ktorý do budúcnosti neuznával mieru zavinenia v rozsahu 50 % žalovaného a postihnutého zamestnanca.

Podľa ust. § 238 ods. 1 Zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, v znení neskorších predpisov, sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

Podľa ust. § 159 ods. 2 O. s. p., výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.

Vykonaným dokazovaním v predchádzajúcich konaniach bolo zistené, že zodpovednosť žalovaného za pracovný úraz bola ustálená a bola určená miera zavinenia v rozsahu 60 % a súčasne bola aj určená miera zavinenia poškodeného zamestnanca v rozsahu 40 %. Podľa názoru súdu, podľa ust. § 159 ods. 2 O. s. p., pri posudzovaní tej istej otázky, v tomto konaní, je viazaný súd tým, že bola právoplatne vyriešená v inom súdnom konaní, pričom sa nepochybné jednalo o tie isté skutkové okolnosti, týkajúce sa tých istých účastníkov.

Žalobca, tak ako to vyplynulo z pripojeného vyčíslenia sumy vyplatených dôchodkových dávok za obdobie od 01. 01. 2007 do 31. 12. 2007, zaplatil titulom invalidného dôchodku H. O. sumu 57.883,- Sk (1.921,36 Eur). Uvedenú sumu žalovaný nezaplatil a to ani po doručení výzvy č. 20/2008 zo dňa 12. 03. 2008, ktorú prevzal žalovaný dňa 26. 03. 2008. Z pripojeného potvrdenia o výške vyplatených dávok bolo zrejmé, že dávky boli za rok 2007 vyplatené H. O. a v zmysle ust. § 238 Zákona č. 461/2003 Z. z. žalobcovi vznikol nárok na náhradu dôchodkových dávok vyplatených poškodenému zamestnancovi, voči zamestnávateľovi (v tomto konaní žalovanému).

Žalobca vyplatil invalidný dôchodok H. O., za obdobie od 01. 01. 2007 do 31. 12. 2007 vo výške 57.883,- Sk (1.921,36 Eur). Súd v súlade s ustálenou mierou zodpovednosti, priznal z uplatnenej sumy žalobcovi sumu 1.152,82 Eur, ktorá predstavuje 60 % - nú mieru zodpovednosti žalovaného.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca mal úspech v konaní vo výške 60 %, žalovaný 40 %, pričom konečný úspech vo veci mal žalobca v rozsahu 20 %. Žalobca vyslovene uviedol, že si náhradu trov neuplatňuje, z toho dôvodu súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

V zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. a.) Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, žalobca bol oslobodený osobne od zaplataenia súdneho poplatku za podaný návrh a z toho dôvodu súd v zmysle ust. § 2 ods. 2 uvedeného zákona uložil povinnosť žalovanému zaplatiť pomernú časť súdneho poplatku / zodpovedajúcu miere neúspechu žalovanému/. Súdny poplatok v tomto konaní by predstavoval sumu 115,- Eur, z toho 60 % predstavuje sumu 69,- Eur, ktorý je žalovaný povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1,2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.